

Levi intelektualci proti vladi z relativno zmagovalko volitev SDS

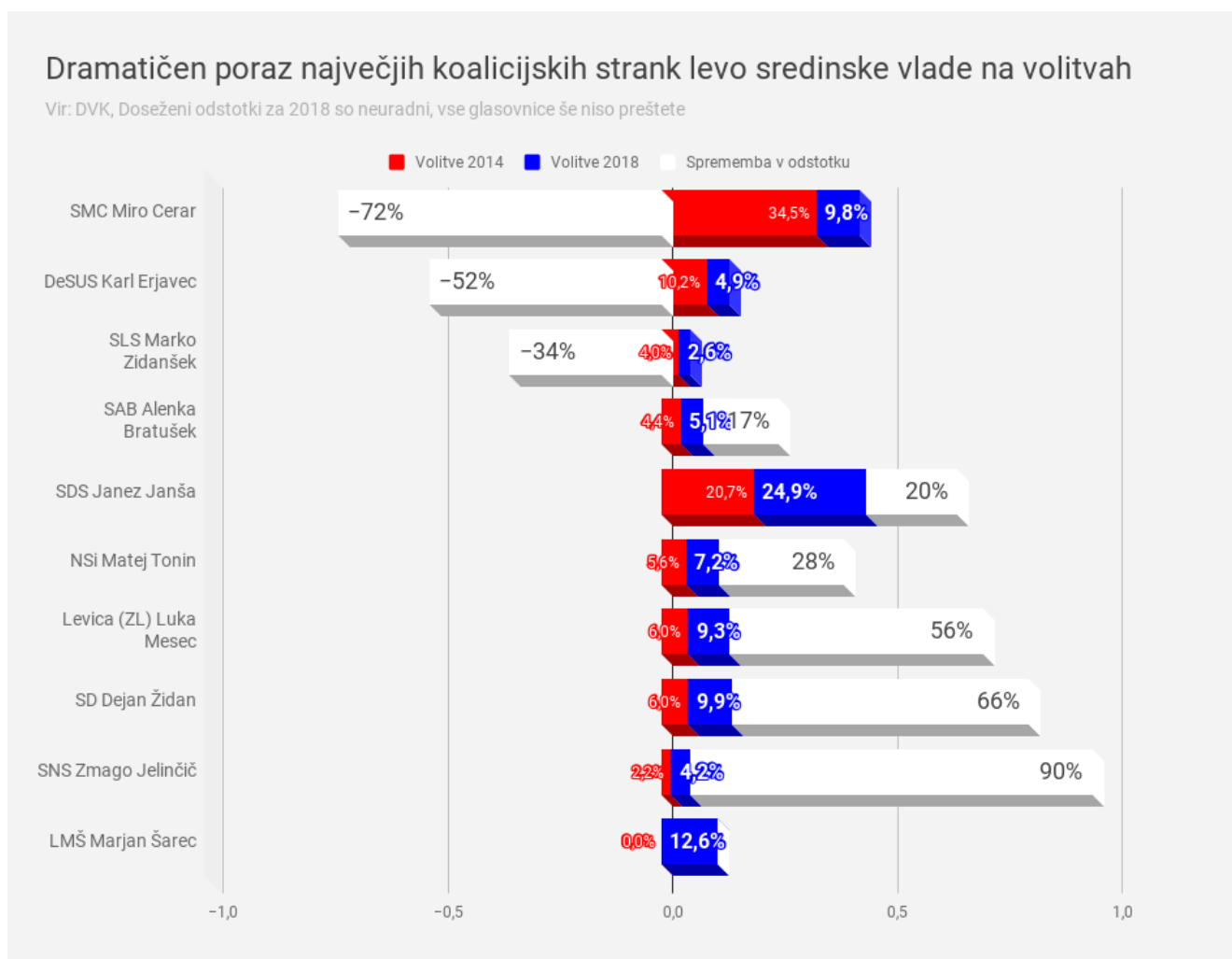
Več časopisov (Večer, Mladina, Delo) je objavilo poziv skupine pretežno nazorsko levih intelektualcev, da naj stranke iz levice in leve sredine nikar ne oblikujejo koalicijske vlade s SDS **Janeza Janše** in ne "podležijo pritiskom s strani interesnih skupni in posameznikov". Zanimivo je, da jih ti mediji nazorsko ne opredelijo, in javnost obveščajo kot da bi šlo za skupino politično nadstrankarskih intelektualcev, čeprav so med njimi javno znani aktivisti in posamezniki, ki so imeli pomembno vlogo pri politiki (levih in liberalnih) strank. V pismu ta skupina diskreditira zmagovalko nedavnih parlamentarnih volitev SDS s trditvami, da deluje "v nasprotju s temeljnimi načeli demokracije" in s tem opravičujejo svoj poziv k izključevanju zmagovalke volitev, ko zahtevajo, naj manjše stranke z njo ne sklepajo koalicijske povezave.

Za izključevanje, ker smo proti izključevanju

V istem pismu, ki je zanimiv primer nestrpnosti, in ki zahteva izključevanje na volitvah najuspešnejše stranke podpisniki trdijo, da so volivci na nedavnih volitvah, ki so sta jih dramatično izgubili največji stranki levosredinske koalicije, zavrnilo politiko nestrpnosti, izključevanja, podtikanja in

sovraštva. In zato so avtorji pisma proti povezovanju strank s SDS, ki je volitve dobila. Stranke, ki jih pozivajo, k nesodelovanju s SDS so v prejšnjem mandatu zlorabile oblast in – kot je ugotovilo ustavno sodišče – neustavno odvzele poslanski mandat predsedniku SDS **Janezu Janši**. Že pred tem so politiki, ki sodijo k tem istim strankam, kršili ustavne določbe o pravici voliti in biti voljen s povsem neutemeljeno nepotrditvijo mandata **Francu Kanglerju** v državnem svetu.

Na nedavnih volitvah poslancev sta – to ni sporno – daleč pravo katastrofo doživeli največji levosredinski stranki dosedanje vladne koalicije. Avtorji ne pojasnjuje, kaj je bilo s politiko SMC in DeSUS narobe, da sta to doživeli. V čem je bila pri teh dveh strankah politika nestrpnosti, izključevanja, podtikanja, sovraštva, kar trdijo, da so volivci zavrnil. Rezultat volitev je bil tak:

Javno pismo politikom, naj ne sodelujejo s SDS, so podpisali: **Metka Mencin Čeplak, Božo Repe, Vlado Mihelj, Peter Klepec, Marko Milosavljević, Milica Antič Gaber, Marta Verginella, Rajko Muršič, Zdenko Kodelja, Darko Štrajn, Boris Vezjak, Tanja Rener, Rudi Rizman, Svetlana Slapšak, Igor Ž. Žagar, Niko Toš, Urša Opara Krašovec, Sabina Autor, Miha Fošnarič, Barbara Rajgelj, Marjan Šimenc, Jože Pirjevec, Darja Zaviršek, Renata Šribar, Karmen Klavžar, Božidar Flajšman, Valerija Vendramin in Gorazd Kovačič.**

Celotno pisanje je takšno:

“V zadnjih dneh ste s strani nekaterih interesnih skupin in posameznikov priča izjemnemu pritisku, da bi vstopili v vladno koalicijo mimo vaše predvolilne zaveze lastnim volivcem, mimo vaše želje po oblikovanju povezav po volitvah in mimo interesa nesporne večine udeležencev zadnjih volitev. Predstavnike ljudstva pri nas izbiramo v t. i. proporcionalnem sistemu, ki pripelje do sorazmerne porazdelitve parlamentarnih sedežev in politične moči, skladno z izraženo voljo volivcev na volitvah. Takšen sistem se je potrdil kot primeren še zlasti za mlade, krhke demokracije, kjer nesorazmerno posedovanje in koncentracija moči v eni stranki hitro pripelje do zlorab oblasti. Iz prakse vemo, da se avtoritarne vladavine defektnih demokracij praviloma vzpostavljajo tam, kjer volilni sistem odstopa od načela proporcionalnosti.

Posledica našega volilnega sistema je velika verjetnost, skoraj neizogibna nuja oblikovanja koalicijskih vlad. Mandat za sestavo ne pripada po avtomatizmu tisti stranki, ki posamično nagovori največ volivcev, ampak tisti, ki je sposobna povezati dovolj parlamentarnih strank oz. poslank in poslancev za oblikovanje parlamentarne večine. Nobena v parlament uvrščena stranka nima ne formalne ne moralne zaveze

vstopiti v koaliciji z največjo stranko, še zlasti če deluje v nasprotju z njenimi temeljnimi načeli ali celo v nasprotju s temeljnimi načeli demokracije. Pri izbiri partnerstva je zavezana zgolj predvolilni obljubi svojim volivkam in volivcem in svojemu programu.

Na nedavnih volitvah sta se zgodili dve pomembni stvari. Volivke in volivci so z veliko večino zavrnilo politiko nestrpnosti, izključevanja, podtikanja, sovraštva. Volivke in volivci, morda sploh prvič, niso bili prisiljeni voliti taktično, onkraj izbire programov in osebnosti, ki jim najbolj ustrezajo. Posledično se je oblikoval nadvse izenačen demokratični levosredinski blok brez dominantne stranke. Morebitne ponovljene volitve bi zelo verjetno volivke in volivce spet potisnile nazaj v taktično glasovanje onkraj izbire vsebinskih razlik, da bi avtoritarnim političnim formacijam preprečili pot na oblast.

Zato apeliramo na stranke demokratičnega levosredinskega bloka, da sledite zgolj svojemu programu in svoji zavezi volivkam in volivcem ter kljub močnim pritiskom oblikujete koalicijsko vlado. Seveda bo takšna koalicija zahtevna, kot je zahtevna demokracija sama po sebi. Od koalicijskih partnerjev bo zahtevala veliko politične modrosti – a koalicija s politiko nestrpnosti, izključevanja, laži in ščuvanja bi pomenila zgodovinski poraz mlade demokracije ter verjetni poraz in odhod na smetišče politične zgodovine tistih strank, ki bi obrnile hrbet svojim volivkam in volivcem.”